

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1604

Vita S. Leobardi, Reclvsi In maiori Monasterio propè Turone. Ex ea quæ est per Gregorium Turonensem Episcopum: Floruit hic Sanctus circa annum Domini 583. Cùm ipse auctor præsideret Ecclesiæ ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-42667

a Dionys. a-
 pud Euseb.
 lib. 2. ca. 24.
 b Can. 3.
 c Lib. 2. c. 13.
 & 14.
 d Homil. de
 Petr. & Paul.
 e Epist. ad
 Coelestin.
 f Lib. hares.
 fab. in Si-
 mone; & ep.
 ad Leon.
 g Lib. 4. C.
 14.

a Dionysius Corinthiorum, b Petrus Alexan-
 nus, c Eusebius, d Chrysostomus, e Cyrillus
 xandrinus, f Theodoretus, g Sozomenus, ac
 iuniores. Ac denique ne in re. toto celo periret
 laboremus, id ipsum Sacrosancti Oecumenice
 nodi, idem etiam Romani Pontifices suis epis-
 lis Imperatores suis edictis confirmarunt. Et
 quidem, tanta de Petri Romam aduentu memo-
 ria, omni scriptionum genere meruit conlecta
 ut nec cuiusvis perfectæ frontis hæreticus
 schismaticus, eorum, qui antè nostra seculum
 runt, ausus fuerit de eo vel leuiter quidem
 tationem mouere.

VITA S. LEOBARDI, RECLV. S. I.

Vide Cæf.
 Baro. in No-
 tat. Marty.
 Rom.

maiori Monasterio propè Turones. Ex ea quæ
 Gregorium Turonensem Episcopum: Florus
 Sanctus circa annum Domini 583. Causa
 pse auctor præfideret Ecclesia
 Turonensi.

18. Ianuarij,

Genus Leo-
 bardj.

BEATVS Leobardus Auernici indigena
 Britorij, non quidem gloriosus aut aliqua
 gnitate claris, sed ingenuis admodum &
 etata probitate natalibus ortus est: quos ipse
 inde meritorum suorum gloria egregie illu-
 nit. Cum post multa virtutum & literarum or-
 namenta, ætas connubio apta accederet, patris
 possessiones, quæ erant amplissimæ, ad extenu-
 deuoluerentur. sine mora eum liberis procre-
 dis operam dare voluit. Quid enim, dicebat,
 fili, hæctenus tanto labore cumulandis diu-
 agrorum possessionibus insudari, si possessio-
 genere nostro ad fruendum defuerit? Ac illi
 quamuis toto animo dura matrimonij vincu-
 respici

respueret, ne tamen patris voluntatem negligere
& patrum sanctam habere videretur, passus est se
ijs alligari.

Intere à utroque parente foelici somno mortis
sopito, vt exequias lugubri deformatus habitu ri-
te celebrauit, iustumque dolorem compleuit.
Nuptiali decore splendidus ad domum fratris sui
perrexit, quem adeo miserè vino sepultum inue-
nit, vt neque fratrem agnosceret, neque domo sua
recipere vellet. Ille igitur pro hospitio multis in-
iurijs & contumelijs à fratre acceptus, ad quod-
dam vile declinauit tugurium, vt ibi mèbra mul-
tis inuicis vexata incommodis, grato utcunque
somno recrearet. Media autem nocte expergesca-
tus, coepit multiplicia Dei beneficia grata men-
te recollere, & aciem totam in diuinam bonita-
tem defigere. Quæ meditatio tantos in eius pecto-
re amoris igniculos excitauit, vt ingentem la-
chrymarum vim profunderet: & sublatis cum
inimica pietate ad cælum manibus Dominum eni-
mè precaretur, vt sibi, quo tandèm munerè possit
aliquando illi gratiam referre, aut operæ suæ
penam proinde atque deberet absoluerè, osten-
dere dignaretur. Tandem post lōga suspiria, post
dulces lachrymas; o anima, inquit, mea, quid agis?
quid in ambiguo suspensa teneris? quid fluctuas?
quæ est hui' mūdi gloria, vt ei toto vitæ tuæ curri-
culo seruire velis? Nunquid non vana sunt om-
nia, & breuissimo temporis spatio circumscripta?
& quæ sunt corporis deliciae cum suauissimis
mentis delicijs collatae? Eia igitur rumpe moras,
& suauissimum Christi iugum tota mente ample-
ctere.

Hac cum effatus esset, & mens eius diuino amo-
re mi-

Ducit vxo-
rem.

Eius paren-
tes moriun-
tur.

Recollit di-
uina bene-
ficia nocte.

Seipsum ex-
citauit ad mū-
di contem-
ptum.

Inuisit se-
pulchrum
S Martini.

Eius pia ex-
ercitia.

Fotione vi-
ni, Cruce si-
gnati, fe-
bres curat.

re mirabiliter æstuaret, prima luce ascenso equiter ingressus est, incertus omnino, vel quid ageret, vel quò tendere deberet. Tandem ei opportunè sepulchri Sancti Martini multis mirisque miraculis admodum celebris in mente venit, quod miro pietatis studio inuisit, & paucis diebus sancti illius patrocinio inuocato, cellulam, transmissa amne, maiori monasterio propinquam (de qua Alaricus quidam receperat) deuotus accessit, in qua tam excellenti integritate annos viginti & duos versatus est, ut miraculorum virtute, clarus admodum esset. Mentem suam continua rerum diuinarum meditatione ad cœlestem puritatem formabat, cuius vigilijs, silentio & oratione in tantum distabatur, ut neque ad momentum se auelli ab ipso pateretur. Porro diuinarum cognitione literarum tam excellenter instructus erat, ut non modo se contra improbi hostis insidias tueretur, sed multos etiam alios ad virtutis & honestatis studium inflammaret: multos à prauitate vitæ horrendis peccatorum tenebris, ad clarissimam veritatis lucem & Christi amorem traheret. Erat ei assidua pro populis sollicitudo, parumque esse putabat, si se tota die ab omni peccati contagione purum & immaculatum seruaret, nisi etiam alios orationibus, & pijs sermonibus dura peccati seruitute in veram libertatem vendicaret.

His pietatis charitatisque operibus tantam Domini gratiam consecutus est, ut pustulis malignis salua oris sui perunctis, vim veneni scilicet opprimeret. Febres verò nunc frigore, nunc æstu sæuientes per poculum vini, charactere Crucis sanctificatum, ita discussit, ut omnes in

rentem in eo quandam diuinæ virtutis vim agnoscerent.

Quodam tempore cæcus quidam audita fama virtutum eius, supplex ad eum venit, ut contactu dexteræ suæ lumina clausa aperiret. Quod vir sanctus primò constanter renuens, cum fletibus hominis illius vinceretur, triduo pro eo orationem fudit; quarta verò die signo Crucis super oculos eius formato, pulsâ tenebris, lucem ei restituit. Huius virtutis testimonio Eustachius Abbas ad stipulatur assistit. Denique longa ieiunij austeritate confectus, & oratione indefinenter debilitatus, obitus sui diuinâ reuelatione cognouit. Aduenerat dies Dominica, cum vocato ad se ministro, ut cibi quiddam præpararet, mandauit. Quo celeriter parato, ei que allato, Heus, inquit, egredere foras, & vide si missarum solennia iam peracta sunt. Hoc autem vir sanctus dicebat, ut ab omni humano consortio separatus, Angelorum septus præsidio, suauis liberiisque è corporis ergastulo migraret. Quod etiam factum est, nam minister reuersus dulcissimo mortis somno eum sopitum inuenit. Vnde non mediocriter turbatus, maximo fletu reliquos fratres ad triste spectaculum excitauit, qui funus multis cum lachrymis procurantes, illud in sepulchro, quod ipse sibi in cellula sua sculpserat, condiderunt.

(.)

T 2

MARTT-

Cæcum san-
nat.

Excedit à
vita.